

- 3:o Att den begärda brudgåfvan ej må utgå af statsmedel.
4:o Att, för den händelse Riksdagen ej ens skulle finna tillbörligt besluta berörda nedsättning, Riksdagen då ville aflåta underdånig skrifvelse till Kongl. Majestät att han nådigst ville taga i öfvervägande om icke för framtiden nedsättning i anslagen under Första Hufvudtiteln kunde ega rum, samt till näst sammanträdande Riksdag derom aflåta nådig Proposition.

Om remiss häraf till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.

Uti förestående instämmer:

Ola Månsson
från Blekinge.

N:o 183.

Af Herr Jöns Pehrsson: Om upphörande af pensionering för de embets- och tjenstemän, som befordras efter 1870 års utgång, samt om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t angående utarbetande af förslag till nya bestämmelser i fråga om embets- och tjenstemäns pensionering m. m.

På enahanda motiver, som de i motionen N:o 268 till 1868 års riksdag anförda, vågar jag nu ånyo yrka nedsättning å anslagen på de särskilda Hufvudtitlarne, hoppandes jag att i första hand Riksdagens Stats-Utskott och sedan Riksdagen gör alla de nedsättningar, som äro verkställbara, hoppandes jag att det måtte blifva en

verklig sanning: "den största sparsamhet måste iakttagas". Gör man detta till en sanning, har man kraftig vilja dertill, torde ännu nödiga medel kunna bestridas af inflytande inkomster, så att man dels ej behöfver öka landets skulder, dels ej behöfver beröfva Banken sin vinst; detta sednare anser jag under nuvarande förhållande i landet vara en större olycka än att i högsta nödfall taga ett tillfälligt lån. Det är förunderligt att man allt här och der ser en tillökning på Hufvudtitlarne, men sällan verkliga nedsättningar. Embetsmäns löneförökningar deremot saknas icke, lika litet som förslag på pensioner. Jag föreslår följande nedsättningar:

På 2:dra Hufvudtiteln:

All löneförhöjning afslås; der det behöfves jemkas lönen från de högre till de lägre tjenstemännen, hvarförutan anslagen med beräkning af 25 procents nedsättning på de lönebelopp, som öfverstiga 2,000 R:dr för hvarje tjänst; anslagen kunna nedsättas minst följande:

Justitie-stats-expeditionen, dito Revision, Högsta Domstolen och de 3 Hofrätterna	R:dr 175,000.
Fångvårds-styrelsen	„ 100,000.
Krigshofrätten indrages	„ 12,555.
Bötesandelar till menigheter ytterligare nedsattes från 160,000 R:dr till blott 60,000	„ 100,000.
Öfriga förslagsanslag på Hufvudtiteln, uppgående till 79,934 R:dr 52 öre R:mt, torde utan våda kunna nedsätta med $\frac{1}{3}$:del eller med	„ 26,000.

På 3:de Hufvudtiteln utgifter pröfvas noga i sammanhang med ökade utgifter, som föreslås derifrån utgå, förut bestridda från handels- och sjöfartsfonden, torde ännu flera och många indragningar kunna ske utan skada för riket.

På 4:de Hufvudtiteln.

Till Landtförsvars-departementet, det mest frätande slöseri med utgifter till det underlydande verk, såsom Arméförvaltningen, Generalitets-staten med flera, torde lätteligen tillåta nedsättas med minst

.....	R:dr 100,000.
Anslagen till indelta arméen torde med allt skäl kunna minskas med hälften, enär det aldrig är eller kan vara behöfligt för en öfvad krigare att hvarje år undergå exercis; hvarföre nedsattes för år 1870	„ 680,000.
Samt hela anslaget 100,000 R:dr för löneförbättringar vid indelta arméen; så länge detta anslag qvarstår, blir aldrig rättvist reglerad lönen för arméens befäl; indrages	„ 100,000.

Anslaget för Lifgardet till häst indrages helt och hållet med	R:dr 115,556.
Likasom Andra Lifgardets anslag indrages	„ 149,537.
Kostnaden för Artilleriet borde kunna minskas med mycket, men föreslås	„ 100,000.
Bevärings-manskapets öfningar för år 1870 böra inställas helt och hållet, i fattigdom har det förut låtit sig göra, då sparades dels 500,000 R:dr för öfningarne, dels beklädnadsanslaget 189,000 R:dr, tillsammans	„ 689,000.

Med förvåning finner man ett reservationsanslag för Arméförvaltningen under rubriken *Materielen* på 1,277,447 R:dr, oaktadt anslagen i andra stater upptages. Hvad som nu sist kunnat utgå och då den materiel, som nu hufvudsakligen anskaffas, är gevär och kopparpatroner, hvartill på extra stat anvisas medel, torde en noggrann redogörelse affördras på hvart detta stora anslag tager vägen, och i alla afscenden måste det för ett år kunna betydligt nedsättas, med minst 500,000 R:dr.

Med icke mindre underligheter finner man upptaget ett förslagsanslag och ett reservations- dito för inqvartering i hufvudstaden, oaktadt sådant ej lärere förekommit sedan 1865; och anslaget nu indrages

.....	R:dr 39,450.
Anslaget till inqvarteringskostnader i landsorten nedsättes med ...	„ 20,000.
Anslaget till rese- och traktaments-kostnad nedsättes med	„ 29,000.
Likasom förslagsanslagets extra utgifter med	„ 37,500.

På 5:te Hufvudtiteln

kan besparas anslaget till sjö-exercisen, som i nödfall torde kunna med någon del af manskapet ett år anstå, hälften till exempel, då blir

.....	R:dr 240,000.
På anslagen till durchmarsch-kostnaderna, skrifmaterielen och expenser samt extra utgifter bör kunna nedsättas med	„ 32,000.

För öfrigt torde noga pröfvas om flera af de gamla eller nya anslagen tåla nedsättning eller afslag.

I 6:te Hufvudtitelns anslag bör göras nedsättningar der sådant låter sig göra, och särskildt aflöningsstaterna; i synnerhet Statens jernvägar, som dock böra bli behandlade särskildt, men dessutom torde kunna nedsättas på följande anslag, ”för hästafvelns förbättrande”, detta anslag fyller alldeles icke sin bestämmelse och bör minskas med

.....	R:dr 18,000.
På skrifmaterialer, expenser, resor och traktaments- samt extra utgifter nedsättes minst	„ 30,000.
För Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen samt expenser för allmänna arbeten minskas	„ 20,000.

På 7:de Hufvudtiteln.

De många förslags- och reservationsanslagen, såsom till reseutgifter, skrifmaterialier, expenser m. m., uppgå till betydliga summor, och torde skäl finnas för en grundlig nedsättning på dessa anslag, minst R:dr 100,000.

Att anslaget till städerna för minskad tolag är en tvifvelaktig rättighet; såsom varande förslagsanslag, torde det kunna nedsättas med „ 140,000.

Staterna för Post- och Tullverket blifva särskildt framställda, och behöfva en grundlig reduktion till så väl löner som personalens antal.

På 8:de Hufvudtiteln,

hvars utgifter, efter hvad som kommit i dagen vid sista riksdagen, användas i betydlig mån till mindre besökta läroverk, hvaruti finnas nästan inga lärjungar, och bör förslagsanslaget dertill kunna minskas med R:dr 350,000, om, som sig bör, läroverken ordnas och de tvänne nedersta klasserna indragas.

Öfriga reservations- och förslagsanslag på denna Hufvudtitel minskas med R:dr 30,000.

På 9:de Hufvudtiteln

bör med största urskiljning anslag och pensioner beviljas, som man erfar den utvecklar sig till en verklig krafta för landet, att förändringar häruti äro nödvändiga och mer än i ett afseende påträngande, och skulle blifva i högsta grad välgörande, om embetsmännen sjelfva, genom besparingar på sina löner, bildade pensionskassor. Embetsmännen kunde då vara stolta öfver att efter erhållet afsked ej behöfva lefva på sina medborgares möda och arbete, så mycket mera förkastligt, som många nu erhålla pensioner, utan att deraf vara i ringaste behof.

Då det nu står på dagordningen att omreglera de flesta tjenstemäns stater och löner, torde böra beredas möjlighet för en öfvergång till ett bättre i denna fråga. En framtidstanke kan vara, att alla samhällets individer borde genom besparingar i unga dagar bilda pensioner för ålderdomens behof, om blott sådant vore verkställbart, men för embetsmännen är det lätt utförbart; hvarföre jag vördsamligen föreslår, att Riksdagen beslutar.

- 1:o att alla embets- och tjenstemän, som befordras efter 1870 års ingång, ej må berättigas till pensioner af Statens medel;
- 2:o att underdånig skrifvelse aflåtes till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande af förslag till pensions-inrättningar, ettdera för alla rikets tjenstemän uti en inrättning, eller ock för skiljda korpser och embetsverk hvar för sig;

3:o att den grundsats och bestämmelse må uttalas, att pensioner ej i något fall må öfverstiga halfva den lön tjenstemannen åtnjutit, ty såsom det nu är, värderas icke arbetet för något, då ofta pensionärer få lika hög aflöning för sysslöshet som embetsmannen för tjenstens skötande.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.

Uti föregående motion instämmer:

Ola Månsson
från Blekinge.

N:o 184.

Af Herr A. Medin: Angående beskattning å tillverkning af maltdrycker.

Sistlidne riksdag väckte jag motion om beskattning af maltdrycker, under N:o 325, som remitterades till Bevillnings-Utskottet, och får nu åter densamma förnya; denna motions behandling återfinnes uti Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 9, hvori inhemtas att Utskottet ej ville bestrida billigheten af en sådan beskattning, synnerligast som den i åtskilliga andra stater redan länge varit rådande — men som skäl för sitt afslag yttrat, att Utskottet ej vore i tillfälle bedöma i hvad mån ett sådant behof förefanns. Jag tror för min del, att man nu ej saknar utvägar att använda hvad som tilläfsventyrs kan erhållas, synnerligen som man ej har att hoppas det bränvinskatten uppgår till det föreslagna beloppet, samt utgifterna med hvarje år ökas, men inkomsterna deremot minskas; om varans omåttliga bruk och dess skadlighet har jag visat i förut åberopade motion N:o 325 år 1868. Jag vågar alltså föreslå,

att alla bryggerier, som drivas för afsalu af drycker, tillverkade af malt, såsom porter, öl och dricka, måtte ställas under samma